

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Miluše Doškové a soudců JUDr. Karla Šimky a Mgr. Evy Šonkové v právní věci žalobce: **Ing. J. P.**, zastoupen JUDr. Karlem Schellem, LL. M., MBA, advokátem se sídlem Ambrožova 6, Brno, proti žalovanému: **Ministerstvo zemědělství**, se sídlem Těšnov 67/17, Praha 1, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 17. 10. 2014, č. j. 11 A 12/2014 - 35,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce (dále jen „stěžovatel“) podal kasační stížnost proti rozsudku Městského soudu v Praze (dále jen „městský soud“) ze dne 17. 10. 2014, č. j. 11 A 12/2014 - 35. Tímto rozsudkem městský soud zamítl stěžovatelovu žalobu proti rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 11. 2013, č. j. 71143/2013-MZE-12151, jímž žalovaný nevyhověl námitce stěžovatele proti rozhodnutí Ministerstva zemědělství, Agentury pro zemědělství a venkov v Pelhřimově ze dne 27. 4. 2013, sp. zn. 90/2013-a, č. j. EP27941/61/4, jímž bylo oznámeno provedení změny evidovaných údajů v evidenci půdy, týkající se půdního bloku (dílu půdního bloku) č. 5105/12, nacházejícího se v katastrálním území Častonín.

Nejvyšší správní soud ze soudního spisu zjistil, že napadený rozsudek městského soudu byl zástupci stěžovatele doručen do datové schránky dne 17. 10. 2014. Kasační stížnost proti napadenému rozsudku byla, prostřednictvím zástupce stěžovatele, doručena datovou zprávou Nejvyššímu správnímu soudu dne 3. 11. 2014.

Nejvyšší správní soud nejprve zkoumal formální náležitosti kasační stížnosti, jako je včasné podání kasační stížnosti [§ 106 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“)], řádné zastoupení (§ 105 odst. 2 s. ř. s.), absence dalších zákonných důvodů nepřijatelnosti (§ 104 s. ř. s.), apod.

Kasační stížnost je **opozděná**.

Podle § 106 odst. 2 s. ř. s. musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí, a bylo-li vydáno opravné usnesení, běží tato lhůta znovu od doručení tohoto usnesení. Zmeškání lhůty pro podání kasační stížnosti nelze prominout. Podle § 40 odst. 1 s. ř. s. lhůta stanovená tímto zákonem, výzvou nebo rozhodnutím soudu začíná běžet počátkem dne následujícího poté, kdy došlo ke skutečnosti určující její počátek. To neplatí o lhůtách stanovených podle hodin. Podle odst. 2 téhož ustanovení lhůta určená podle týdnů, měsíců nebo roků končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty. Není-li takový den v měsíci, končí lhůta uplynutím posledního dne tohoto měsíce.

Nejvyšší správní soud tedy považuje za prokázané, že napadený rozsudek byl stěžovateli doručen v pátek dne 17. 10. 2014. Lhůta dvou týdnů k podání kasační stížnosti tak počala běžet v sobotu dne 18. 10. 2014 (§ 40 odst. 1 s. ř. s.) a skončila v pátek dne 31. 10. 2014 (§ 40 odst. 2 s. ř. s.), neboť právě pátek 17. 10. 2014 byl dnem, kdy došlo ke skutečnosti určující počátek lhůty (tzn. doručení napadeného rozsudku). Tím, že kasační stížnost byla doručena soudu prostřednictvím datové schránky až dne 3. 11. 2014, zmeškal stěžovatel zákonnou lhůtu. Pro úplnost lze dodat, jak uvedl Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 15. 7. 2010, č. j. 9 Afs 28/2010 – 79, č. 2131/2010 Sb. NSS, že lhůta stanovená soudním řádem správním, výzvou, nebo rozhodnutím soudu je zachována, bylo-li podání učiněné vůči soudu prostřednictvím datové schránky nejpozději v poslední den této lhůty dodáno ve formě datové zprávy do datové schránky soudu. Ani to však datum doručení kasační stížnosti Nejvyššímu správnímu soudu nesplňuje.

Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost proti napadenému rozsudku odmítl podle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. ve spojení s ustanovením § 120 téhož zákona, neboť byla podána opožděně. Z tohoto důvodu se Nejvyšší správní soud námitkami, které stěžovatel vznesl v kasační stížnosti, nezabýval.

O náhradě nákladů řízení před Nejvyšším správním soudem bylo za použití ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s ustanovením § 120 téhož zákona rozhodnuto tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, neboť kasační stížnost byla odmítnuta.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 10. prosince 2014

JUDr. Miluše Došková
předsedkyně
senátu